

Centar za građansko obrazovanje

**Festival filma
o ljudskim pravima**
10. - 15. decembar 2012.

 Crnogorsko narodno pozorište
 Multimedijalna sala rektorata Univerziteta Crne Gore

 ubrzaj^{me}

Festival filma o ljudskim pravima *Ubrzaj*

Organizator:

Centar za građansko obrazovanje (CGO)

Savjet Festivala filma o ljudskim pravima *Ubrzaj*:

Balša Brković, pisac i urednik "Arta" u dnevniku "Vijesti"

Branko Baletić, reditelj i direktor Crnogorske kinoteke

Daliborka Uljarević, izvršna direktorka Centra za građansko obrazovanje

Dušan Vuleković, reditelj i predavač na Fakultetu dramskih umjetnosti Univerziteta Crne Gore

Janko Ljumović, producent i direktor Crnogorskog narodnog pozorišta

Miodrag Popović, urednik filmskog programa, KIC "Budo Tomović"

Mladen Vušurović, direktor Međunarodnog festivala dokumentarnog filma "Beldocs"

Nataša Baranin, urednica u dokumentarnom program, RTCG

Stručni saradnici:

Paula Petričević

Dušan Vuleković

Ilija Perić

Nikola Đonović

Ognjen Gazivoda

Zoran Milatović

Prevod i lektura filmova:

Beldocs i Centar za građansko obrazovanje

Dizajn i produkcija:

identity & promotion

www.ubrzej.me

Sadržaj

<i>Uvod</i>	5
<i>MARINA ABRAMOVIĆ: UMJETNICA JE PRISUTNA</i>	8
<i>LICE REVOLUCIJE</i>	10
<i>AI VEIVEI: NIJE MI ŽAO</i>	12
<i>DRAGAN WENDE – WEST BERLIN</i>	16
<i>MARLI</i>	18
<i>REUNION</i>	20
<i>LJUDI KOJI SE NE BROJE</i>	22
<i>KAD SVANE DAN</i>	24
<i>STAN</i>	26
<i>NIJE TI ŽIVOT PJESMA HAVAJA</i>	28
<i>PORODIČNI PORTRET U CRNO BIJELOM</i>	30
<i>THE BLACK POWER MIXTAPE 1967-1975</i>	32
<i>POSLEDNJI DANI OVDE</i>	34
<i>OVO NIJE KALIFORNIJA</i>	36
<i>INDIGNADOS</i>	38
<i>GDJE IDEMO SADA</i>	40

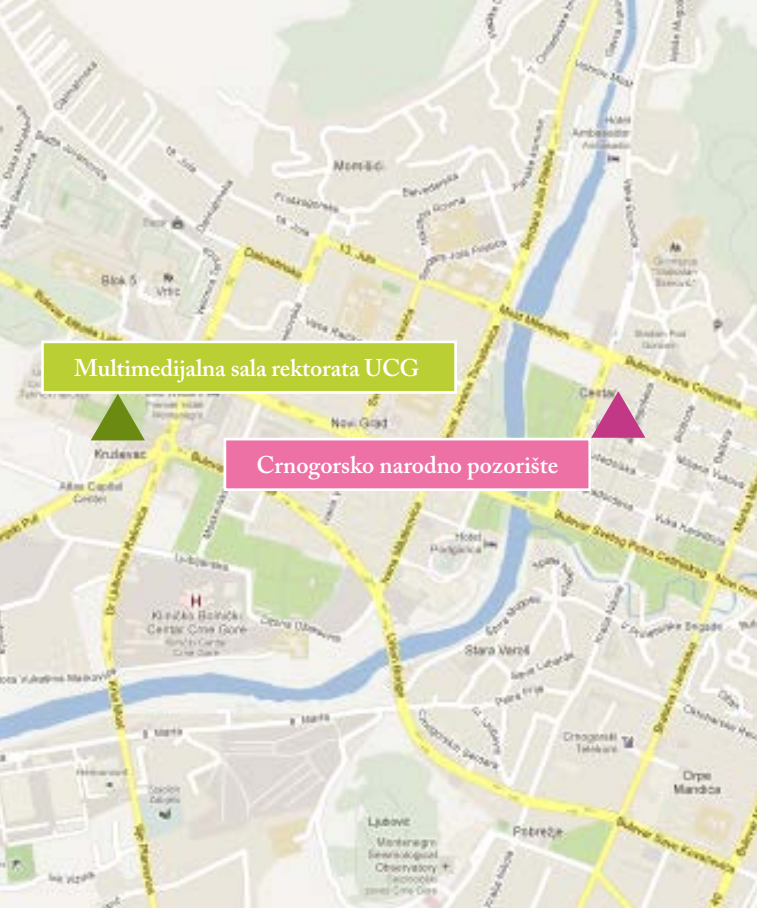

Novo izdanje Festivala filma o ljudskim pravima *Ubrzaj* treći put u Podgoricu dovodi izvršnu selekciju naslova čiji je zajednički imenitelj vjera u neotuđivost ljudskog dostojanstva i moć stvaralačkog i odvažnog pojedinca/ke da lepetom jednog para krila isprovocira uragan. Ovogodišnji izbor stavlja novi akcenat na umjetničke prakse i aktere/ke koje pomjeraju granice do tada smatrane krajnjim, važećim i obavezujućim. Oni su se usudili da dovedu u pitanje autoritete, ocvale kanone struke, represivni državni aparat, romantizirani ideal tradicionalne porodice, ideološki, vjerski ili rasno podijeljena društva ili pak gluvonijeme kulture zaborava, te da na svoj način progovore o oblicima i razmjerama poricanja ljudskosti sa kojima su oni

ili njihove zajednice bili suočeni, ili su to još uvijek. U vremenu koje ismijava ideale revolucionarnijih generacija i sa različitih frontova profliše i promoviše korisnički mentalitet i činovnički karakter, ostaje malo prostora za optimizam u pogledu mogućnosti ostvarenja utopijskih ideala društvene pravde, solidarnosti i jednakosti. Dugotrajna i pažljivo sprovedena represija umanjuje otpor, dok legitimizacija i normalizacija takvog stanja osiromašuju političku imaginaciju i obeshrabruju želju za promjenom, nastojeći da iznova uvjere u opravdanost, pouzdanost i nepromjenljivost statusa quo. Kultura straha koja nas izoluje u brizi za vlastiti opstanak istovremeno nas i lišava potencijalne snage zajednice zasnovane na drugačijim principima. Utoliko je značajnija svaka indi-

vidualna odluka da se pliva protiv struje glavnog toka, da se u opštem trendu pristajanja izvrši „veliko odbijanje“, da se protiv sedirajućeg pritiska organizovanog zaborava prakticira prkosno sjećanje i snagom imaginacije apeluje na uspavanu ljudskost. Sve dok ne budemo u stanju da rizikujemo u brizi za drugog, brigom koja seže dalje od vlastitog nosa i hipsterskih ramova koji šarmantno uokviruju naše narcističke autorportrete, pružamo prećutni pristanak na postojeći sistem privilegija i društvene nepravde. Akteri/ke i autori/ke filmova koje vam sa zadovoljstvom preporučujemo odlučili su drugačije. Mogu li nas inspirisati na sličnu odluku ostaje da vidimo. Da vjerujemo da se naši saveznici mogu roditi na drugom kraju svijeta ili u svijetu nakon nas, a da im lepet naših krila može dati snagu uragana.

Paula Petričević

Multimedijalna sala rektorata UCG

Crnogorsko narodno pozorište

Ponedjeljak 10. 12. / Crnogorsko narodno pozorište

18:30^h - **MARINA ABRAMOVIĆ: UMJETNICA JE PRISUTNA** / Matthew Akers / SAD / 2012 / 104'

20:30^h - **Svečano otvaranje**

21:00^h - **LICE REVOLUCIJE** / Vladimir Milovanović / Srbija / 2012 / 55'

Utorak 11. 12. / Crnogorsko narodno pozorište

17:00^h - **AI VEIVEL:NIJE MI ŽAO** / Alison Klayman / SAD / 2012 / 91'

19:00^h - **DRAGAN WENDE - WEST BERLIN** / Vuk Maksimović / Lena Muller, Dragan Petrović / Srbija / 2012 / 75'

21:00^h - **MARLI** / Kevin Macdonald / UK, SAD / 2011 / 144'

Srijeda 12. 12. / Multimedijalna sala rektorata UCG

17:00^h - **REUNION** / Jon Haukeland / Norveška / 2011 / 72'

18:30^h - **LJUDI KOJI SE NE BROJE** / Aaron Yeager /
Kanada / 2011 / 99'

20:30^h - **KAD SVANE DAN** / Goran Paskaljević / Srbija /
2012 / 90' (CNP)

Četvrtak 13. 12. / Multimedijalna sala rektorata UCG

17:00^h - **STAN** / Arnon Goldfinger / Izrael, Njemačka / 2011
/ 97'

19:00^h - **NIJE TI ŽIVOT PJESMA HAVAJA** / Dana
Budisavljević / Hrvatska / 2012 / 50'

21:00^h - **PORODIČNI PORTRET U CRNO BIJELOM** /
Julia Ivanova / Kanada / 2011 / 99'

Petak 14. 12. / Multimedijalna sala rektorata UCG

17:00^h - **THE BLACK POWER MIXTAPE 1967-1975** /
Goran Olson / Švedska / 2011 / 100'

19:00^h - **POSLEDNJI DANI OVDE** / Don Argott / Demian
Fenton /
SAD / 2011 / 90'

21:00^h - **OVO NIJE KALIFORNIJA** / Marten Persiel /
Njemačka / 2012 / 90'

Subota 15. 12. / Crnogorsko narodno pozorište

17:00^h - **INDIGNADOS** / Tony Gatlif / Francuska / 2011
/ 88'

20:00^h - **Svečano zatvaranje**
GDJE IDEMO SADA / Nadine Labaki / Francuska,
Liban, Engleska, Italija / 2011 / 110'

"BREATHTAKING...EXTRAORDINARY."
SUNDANCE FILM FESTIVAL

"MOVING AND MASTERFULLY CONSTRUCTED."
SUNDANCE FILM FESTIVAL

MARINA ABRAMOVIĆ

THE
ARTIST
IS

PRESENT

THE HARDEST THING IS TO DO SOMETHING WHICH IS CLOSE TO NOTHING.

ROAD DOCUMENTARY FILMS

ROAD DOCUMENTARY FILMS, INC. AND SUNDANCE FILM FESTIVAL PRESENT A FILM BY MATTHEW AKERS
"THE HARDEST THING IS TO DO SOMETHING WHICH IS CLOSE TO NOTHING" IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL
© 2012 SUNDANCE FILM FESTIVAL. ALL RIGHTS RESERVED. SUNDANCE FILM FESTIVAL IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL
SUNDANCE FILM FESTIVAL IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL. ALL RIGHTS RESERVED. SUNDANCE FILM FESTIVAL IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL
SUNDANCE FILM FESTIVAL IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL. ALL RIGHTS RESERVED. SUNDANCE FILM FESTIVAL IS A TRADEMARK OF SUNDANCE FILM FESTIVAL

SHOW OF FORCE DAKOTA GROUP LTD. T&Aa
DOLBY DIGITAL DELUXE Stronwelle

8

MARINA ABRAMOVIĆ: UMJETNICA JE PRISUTNA

Matthew Akers, SAD, 2012, 106'

Režija: Matthew Akers

Producenti: Maro Chermayeff, Jeff Dupre

Montaža: E. Donna Shepherd

Originalna muzika: Nathan Halpern

Zavodljiva, neustrašiva i silovita, Marina Abramović već skoro četrdeset godina redefiniše što umjetnost jeste. Koristeći svoje tijelo kao medijum, gurajući se preko vlastitih granica – i povremeno rizikujući život u tom procesu – ona stvara performanse koji nas izazivaju, šokiraju i dotiču. "Marina Abramović – Umjetnica je prisutna" prati umjetnicu u priprema-ma za možda najznačajniji trenutak njenog života: veliku novu retrospektivu njenog rada u Muzeju moderne umjetnosti u Nju Jorku (MoMA). Dobiti retrospektivu u jednom od vodećih muzeja u svijetu predstavlja svojevrsnu krunu umjetničke karijere. No, za Marinu to je još više – prilika da se konačno učutka pitanje koje je stalno iznova slušala četiri decenije: "Ali zašto je to umjetnost?" "Marina Abramović – Umjetnica je prisutna" ni u kom slučaju nije tipični "umjetnički film". Zahvaljujući neograničenom pristupu koji su omogućili Abramović i MoMA, "Marina Abramović – Umjetnica je prisutna" predstavlja opčinjavajuće filmsko putovanje u svijet radikalnog performansa, intimni portret jedne zapanjujuće privlačne, beskrajno intrigantne žene koja ne povlači razliku između života i umjetnosti.

O autoru:

Matthew Akers je reditelj i snimatelj filma “Marina Abramović – Umjetnica je prisutna” – dugometražnog dokumentarca o legendarnoj umjetnici performansa premijerno prikazanog na Sundance festivalu i na HBO kanalu 2012. Bio je snimatelj nagrađivanog dokumentarnog filma “Lemon” o avangardnom pjesniku, trostrukom prestupniku i dobitniku Tomy nagrade Lemonu Andersenu. Akers je producirao i snimao “Circus”, dokumentarnu seriju od šest epizoda emitovanoj na PBS-u tokom novembra 2010. Matthew je producirao i bio kameraman na PBS-ovoj seriji od deset epizoda “Carrier”, nagrađenoj Emmy nagradom 2008. Takođe, bio je snimatelj velikog broja dugometražnih dokumentarnih filmova, uključujući HBO-ve dokumentarce “Back in the Hood: Gang War II”, “Heir to an Execution” i “Elaine Stritch: At Liberty”.

Festivali i nagrade:

Berlinale Panorama 2012 – Nagrada publike za najbolji dokumentarni film
 Sheffield DocFest – Specijalna nagrada žirija
 Sarajevo FF – Nagrada publike za najbolji dokumentarni film
 Nominacija za Film Independent Spirit Award za 2013
 Sundance Film Festival 2012
 San Francisco International Film Festival
 CPH:DOX

LICE REVOLUCIJE

Vladimir Milovanović, Srbija, 2012, 92'

Režija: Vladimir Milovanović

Scenarij: Vladimir Milovanović

Montaža: Nemanja Babić

Muzika: Boris Mladenović

Produkcija: Propaganda Film

Branko Ilić bio je jedan od predvodnika pobune protiv Miloševićevog režima u Srbiji u periodu 1998-2000. godine i lider studentskog pokreta Otpor. Hapšen je i pretučen nekoliko desetina puta, a za svoju borbu je 2000. godine u ime Otpora primio MTV nagradu "Free Your Mind". Tačno deset godina poslije petooktobarske revolucije, Branko se vraća u Beograd iz dobrovoljnog izgnanstva u rodnom Arilju. Zapošljava se kao šanker i privremeno useljava kod Švabe, starog prijatelja iz vremena protesta. Za to vrijeme, poznata advertajzing agencija u kojoj je Švaba zaposlen užurbano priprema veliku kampanju za promociju potrošačkih kredita. Švaba i Branko odlučuju da 5. oktobra obilježe desetogodišnjicu pada Miloševićevog režima ispred Skupštine Srbije. Poslije akcije, u preplitanju stvarnih i izmišljenih личности i događaja, padaju maske traumatizovanog srpskog društva zaglavljenog u tranziciji između socijalizma i kapitalizma, ostavljajući gledaocima mogućnost da sami povuku granicu između dokumentarnog i fiktivnog.

PROPAGANDA FILM PRESTAVLJA

LICE REVOLUCIJE

O autoru:

Vladimir Milovanović (1981) pravnik i propagandist, posljednjih je dvanaest godina radio za različite domaće i inostrane organizacije. Od 2009. bavi se montažom i režijom. “Lice revolucije” je njegovo debitantsko ostvarenje u kom se pojavljuje kao scenarista, režiser i producent.

Festivali i nagrade:

Beldocs 2012

Sarajevo Film Festival 2012

AI WEIWEI NEVER SORRY

12

AI WEIWEI: NIJE MI ŽAO

Alison Klayman, SAD, 2012, 91'

Režija i fotografija: Alison Klayman

Montaža: Jennifer Fineran

Muzika: Ilan Isakov

Producenti: Alison Klayman, Adam Schlesinger

Koproducent: Colin Jones

Izvršni producenti: Karl Katz, Julie Goldman, Andrew Cohen

Produkcija: United Expression Media, MUSE Film and Television

Ai Weiwei je jedan od najslavnijih savremenih kineskih umjetnika, ali i najžešćih kritičara tog režima. Njegov životopis, započet u kineskoj revolucionarnoj inteligenciji, često teče zajedno sa tokom moderne kineske istorije. Aievo istraživanje srušenih škola i pogibi-je preko 5,000 đaka u sečuanskom zemljotresu ga snažno javno sukobljavaju sa kineskim vlastima. Film počinje decembra 2008. sa tom istragom i sve intenzivnijom vladinom pris-
motrom, koja eskalira noćnom racijom avgusta 2009. tokom koje je Ai napadnut. Mjesec dana kasnije, odlazi na hitnu operaciju mozga u Minhen, zavrijeme postavljanja svoje prve samostalne izložbe na Zapadu. To opipljivosvjedočanstvo policijske brutalnosti stoji na-
poredo sa njegovom dirljivom instalacijom „Sjećanje“ načinjenom od 9,000 školskih torbi u spomen đacima poginulim u zemljotresu. Ai nastavlja da izaziva vladu i stvara umjetnost. 2010 realizovao je svoj do tada najambiciozniji projekat kada je u Tate Modern galeriju usuo sto miliona ručno rađenih porcelanskih sjemenki suncokreta. Sjemenje simbolizuje cjelinu njegovih proteklih nastojanja i moć masovnog povezivanja i masovnog učešća. Film kulminira scenom u kojoj je Ai okružen svojim nadama u budućnost: njegovim sinom i

UNITED EXPRESSION MEDIA PRESENTS A COLLABORATION WITH MUSE FILM & TELEVISION A NEVER SORRY PRODUCTION

BY ALISON KLAYMAN "AI WEIWEI: NEVER SORRY"

EDITED BY ILAN ISAKOV CINEMASTOGRAPHY BY ALISON KLAYMAN EDITOR JENNIFER FINERAN

EXECUTIVE PRODUCERS COLIN JONES PRODUCED BY ANDREW COHEN JULIE GOLDMAN KARL KATZ

EXECUTIVE PRODUCERS ALISON KLAYMAN ADAM SCHLESINGER PRODUCED BY ALISON KLAYMAN

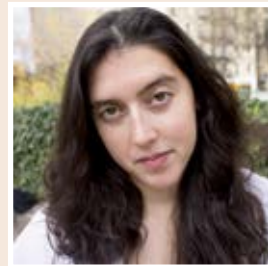
QIWIWEVERSORRY ■ FACEBOOK.COM/AIWEIWEVERSORRY ■

stotinom miliona simbola saradnje i kreativnosti.

O autorki:

Alison Klayman je nezavisna novinarka i režiserka dokumentarnih filmova, rođena i odrasla u Filadelfiji. Završila je istoriju na Brown Univerzitetu 2006. Za svoj novinarski rad je više puta odlikovana važnim priznanjima. Ai Vejvej: Bez kajanja je njeno debitantsko ostvarenje, nastalo u svakodnevnom kontaktu i učestvovanju u Aievom stvaranju i životu tokom njenog dvogodišnjeg boravka u Kini.

Festivali i nagrade:

2012 Sundance Film Festival – Specijalna nagrada žirija za duh prkosa

2012 Berlinale

2012 True/False Film Festival

2012 Miami International Film Festival

2012 Movies That Matter Festival – Nagrada omladinskog žirija

2012 Full Frame

2012 Human Rights Watch Film Festival, Chicago

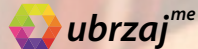
2012 San Francisco International Film Festival

2012 Hot Docs – Film koji je otvorio festival

2012 Independent Film Festival Boston

2012 Docaviv International Documentary Film Festival

2012 DOXA Documentary Film Festival – Film koji je zatvorio festival

- 2012 Seattle International Film Festival
- 2012 Mountainfilm in Telluride – Nagrada po izboru režisera
- 2012 Berkshire International Film Festival
- 2012 deadCENTER Film Festival
- 2012 Sydney Film Festival
- 2012 Provincetown International Film Festival
- 2012 Sheffield Doc/Fest
- 2012 NY Human Rights Watch Film Festival – Film koji je otvorio festival
- 2012 Northside Film Festival
- 2012 Silverdocs Film Festival
- 2012 Maine International Film Festival
- 2012 Traverse City Film Festival
- 2012 New Zealand Film Festival
- 2012 Nantucket Film Festival – Nagrada za najbolju priču u dokumentarnom žanru
- 2012 Rio de Janeiro International Film Festival
- 2012 Milano Film Festival
- 2012 Melbourne International Film Festival
- 2012 Tri-Continental Film Festival, South Africa
- 2012 Milwaukee Film Festival
- 2012 Jihlava International Documentary Film Festival, Chzeck Republic
- 2012 Taiwan Int. Documentary Festival, Taiwan
- 2012 Mumbai International Film Festival, India
- 2012 Zagreb Film Festival, Croatia
- 2012 Abu Dhabi Film Festival, UAE

2012 Reykjavik International Film Festival
2012 1st Brattleboro Film Festival
2012 Virginia Film Festival

DRAGAN WENDE – WEST BERLIN

Dragan von Petrovic, Lena Müller, Srbija/Njemačka, 2012, 92'

Režija: Dragan von Petrović, Lena Müller

Scenarij: Vuk Maksimović, Lena Müller, Dragan von Petrović

Snimatelj: Vuk Maksimović

Montaža: Dragan von Petrović

Dizajn zvuka: Vladimir Uspenski, Vladimir Živković

Muzika: Ognjan Milošević

Producent: Lena Müller

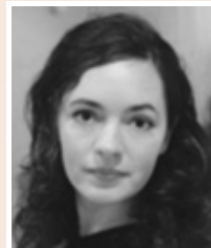
Koproducent: Colin Jones

Produkcija: von.müller.film

Nekada je bio kralj, sada je nevidljiv. U ovom balkanskom tragikomičnom dokumentarcu čija se radnja odvija u Zapadnom Berlinu, mladi kameraman Vuk iz Beograda upušta se u potragu za svojim ujakom Draganom Wendeom koji je nekoć bio kralj „radničke klase“ Zapadnog Berlina, za vrijeme hedonističke disko scene sedamdesetih godina prošlog vijeka. Zahvaljujući svom jugoslovenskom pasošu, sa svojim je prijateljima lako mogao prelaziti iz Zapadnog u Istočni Berlin, „uvoziti“ razne stvari i čvrstu valutu, čime je profitirao od Zida, poput mnogih drugih. Ali, 1989 Zid je pao. Danas, Vukov je ujak ostarjeli portir bordela koji živi od socijalne pomoći i želi Zid natrag. Viđen nećakovim očima, mikrokosmos pobi-jeđenih i njihove strategije preživljavanja odvijaju se u porodičnoj pripovijesti o „gubitnici-ma promjena“ u ovom još uvijek podijeljenom gradu.

O autorima:

Dragan von Petrović je odrastao u Leskovcu. Studirao je filozofiju na Univerzitetu u Beogradu i radio je kao sportski novinar. Završio je AFC Film Directing School prije nego što je upisao Fakultet dramskih umjetnosti u Beogradu, odsjek montaža. Pohađao je više filmskih radionica i osvojio veliki broj nagrada na raznim festivalima i sličnim manifestacijama. Radi kao nezavisan montažer kreativnih dokumentaraca i naučno-fantastičnih filmova.

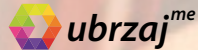

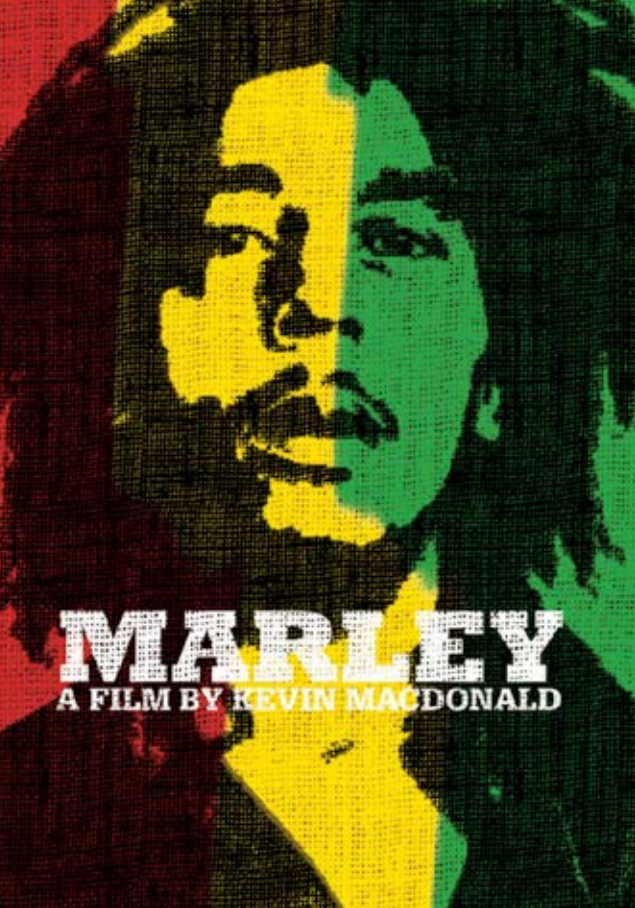
Lena Müller je njemačko-jugoslavenskog porijekla, odrasla u Berlinu i Parizu. Nakon diplome iz filozofije, politike i ekonomije na Oxford univerzitetu, određeno vrijeme je radila u Beogradu na projektima o ljudskim pravima i vođenju civilnog društva. Zatim se okrenula glumi u pozorištu i na filmu, a potom i režiji. Osnovala je pozorišno-filmski kolektiv u Berlinu, producirala kratke filmove i radila kao saradnik u režiji i produkciji na raznim projektima. Sa ciljem da producira i režira dokumentarce za pozorište i televiziju, 2009. je osnovala producentsku kuću von.müller.film.

Festivali i nagrade:

DOK Leipzig Official Selection

Hot Docs Toronto 2012

MARLI

Kevin Macdonald, SAD, 2012, 144'

Režija: Kevin Macdonald

Producent: Charles Steel

Izvršni producenti: Steve Bing, Chris Blackwell

Montaža: Dan Glendenning

Muzika: Niv Adiri

Produkcija: Shangri-la Entertainment

Dokumentarac oskarovaca Kevina Mekdonalda „Marli” predstavlja novi uvid u neobičan i tajanstven život muzičkog velikana Roberta Nesta Marlija koga svi znamo kao Bob Marlija. Ovim impresivnim dokumentarcem reditelj gradi spomenik čuvenom muzičaru, koristeći do sada neobjavljene arhivske snimke sa njegovih koncertnih nastupa, intervjuje sa muzičarevim prijateljima, saradnicima i kolegama, kao i članovima porodice. Posebno mjesto u filmu zauzima i pokušaj atentata na Marlija, kao i njegovi posljednji dani u bolnici. Bobu Marliju, sinu britanskog oficira i Jamajčanke, muzika je bila način da pobjegne iz bijede, a danas je on za milione ljudi širom svijeta mit, simbol mira, ljubavi i revolucije duha i njenog krika protiv zla i nepravde.

O autoru:

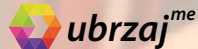
Kevin Mekdonald (rođen u Glazgovu 1967) nakon serije autobiografskih i biografskih dokumentaraca uradio je film “Jedan septembarski dan” (1999) o ubistvu izraelskih sportista na Olimpijskim igrama u Minhenu 1972. Dugačak intervju koji je Mekdonald pod nevjerojatnim okolnostima uspio da uradi sa jednim od terorista Džamalom al Gašijem, bio je između ostalog razlog da ovaj film bude nagrađen Oskarom za najbolji dokumentarac. Za ostvarenje “Dodir praznine” Mekdonald je dobio nagradu za najbolji film od Britanske filmske akademije. Za ulogu u čuvenom Mekdonaldovom filmu “Posljednji kralj Škotske” Forest Vitaker je dobio Oscara za najboljeg glumca.

Festivali i nagrade:

Međunarodni filmski festival u Berlinu, 2012.

Međunarodni filmski festival u Karlovim Varima, 2012.

Međunarodni filmski festival u Roterdamu, 2012.

REUNION

Jon Haukeland, Norveška, 2011, 72'

Režija: Jon Haukeland

Montaža: Torkel Gjørv

Muzika: John Birger Wormdahl and Bjarne Larsen

Producentkinja: Charlotte Røhder Tvedt

Koproducentkinja: KriStine Ann Skaret

Film predstavlja emocionalno istraživanje mehanizama opresije. Baziran je na dokumentarnom filmu iz 1999, "Prije bombi". Tokom 1999. srpske vojne snage borile su se protiv albanske gerile na Kosovu. Srbi i Albanci vodili su odvojene živote. Ali, kada im se zemlja našla na ivici rata, grupa studenata iz Prištine odlučila je da se po prvi put susretne sa svojim protivnicima. Dvije sedmice nakon susreta došlo je do NATO bombardovanja i oni su izgubili kontakt jedni sa drugima. Deset godina kasnije, oni se ponovo sreću. Sukobi među njima sada su još snažniji. Obje grupe imaju različita mišljenja o tome što se uistinu dogodilo. Dok gledaju film o njihovom posljednjem susretu 1999. suočavaju se sa svojim nekadašnjim sopstvima, a takođe postaje očito da je njihov sukob, na mnogo načina, još uvijek isti. Samo su sada pozicije obrnute. Razgovarajući do kasno u noć oni postaju bliži jedni drugima i odlučuju da nađu izlaz iz kruga opresije.

O autoru:

Jon Haukeland (rođen 1973) je pisac, dramaturg i režiser. Obrazovanje je stekao u oblasti istorije na Univerzitetu Oslo i na Tisch Školi umjetnosti, Univerzitet Nju Jork. Počeo je da radi kao novinar za Norvešku televiziju NRK 1995, gdje je bio domaćin u omladinskom dokumentarnom programu. 1997. se pridružio produkcijskoj kompaniji Medieoperatørene. Danas je jedan od vlasnika, režira dokumentarce i fantastiku. 2004. Jon je dobio nagradu norveške vlade za ljudska prava za dokumentarni film “Čovjek koji je volio Haugesunda”.

Festival i nagrade:

Filmski festival dokumentarnog filma u Nionu - Visions du Reel, 2012.

Filmski festival kratkog i dokumentarnog filma u Finskoj - Nordisk panorama: 5 cites festival, 2012.

Međunarodni festival dokumentarnog i kratkog filma u Prizrenu - DokuFest, 2012.

Haugesund Filmfestival, Norveška, 2011 - Nagrada Amanda za najbolji dokumentarni film

Bergen International Film Festival 2011 - Specijalna nagrada žirija za najinovativniji film

Shortfilmfestival Grimstad, Norveška - Film koji je otvorio festival

A PEOPLE
UNCOUNTED

22

LJUDI KOJI SE NE BROJE

Aaron Yeger, Kanada, 2011, 99'

Režija: Aaron Yeger

Producent: Marc Swenker

Izvršni producent: Lenny Binder

Direktor fotografije: Stephen C. Whitehead

Montaža: Kurt Engfeher

Kompozitor: Robi Botos

Film “Ljudi koji se ne broje” donosi priču o Romima, uobičajeno zvanih Ciganima – narodu koji je u popularnoj kulturi bio i romantiziran i ozloglašen. Romi su preživjeli stoljeća netolerancije i progona, među kojima je svakako najznačajniji Holokaust gdje se procjenjuje da je ubijeno oko pola miliona Roma. “Ljudi koji se ne broje” dokumentuje njihove kulturno bogate, a opet često teške živote i pokazuje kako je njihov sadašnji položaj dubinski oblikovan prošlim tragedijama. Sniman u jedanaest različitih zemalja, okupio je na desetine Roma – uključujući preživjele iz Holokausta, historičare, aktiviste i muzičare. “Ljudi koji se ne broje” oživljava romsku istoriju kroz bogat preplet njihove poezije, muzike i snažna lična svjedočenja. Kako se etnička netrpeljivost rasplamsava Evropom, “Ljudi koji se ne broje” baca svjetlo na ovu jedinstvenu kulturu predstavljajući romsku priču kao tipičnu za svjetsko nasljeđe rasizma i genocida.

O autoru:

Aaron Yeger je završio Školu vizuelnih umjetnosti na Ryerson Univerzitetu, gdje je osvojio nekoliko nagrada, uključujući nagradu za režisera Norman Jewison, Harvey Hart nagradu

za režiju i dvije Universal Studios stipendije. Radio je kao story-producer za televiziju i kao scenarista i reditelj reklama, kratkih i dokumentarnih filmova, uključujući istraživanje Chuck Berryevog uticaja na rock and roll, koji je trenutno u produkciji u saradnji sa Universal Music Canada. "Ljudi koji se ne broje" je Yeđerov prvi dugometražni film.

Hawaii International Film Festival 2012 – Nominacija za nagradu Golden Orchid
Toronto 2012 – Nagrada Robert Brooks za fotografiju u dokumentarnom filmu direktoru fotografije Stephen Whiteheadu

Athens International Film Festival 2012 – Počasno pominjanje u kategoriji dugometražnog dokumentarnog filma

Santa Barbara International 2012 – Nominacija za najbolji dokumentarni film u kategoriji društvene pravde

24. Foyle Film Festival 2011 – Nagrada Light in Motion za najbolji dokumentarni film

Kasseler Dok Fest 2011 – Nominacija za nagradu Golden Key

Heartland Film Festival in Indianapolis 2012

Breckenridge Festival of Film 2012

Documentary Edge Festival New Zeland 2012

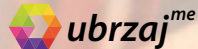
Beldocs Srbija 2012

Toronto Jewish Film Festival 2012

Victoria Film Festival 2012

Human Rights Festival Paris 2011

Montreal World Film Festival 2011

KAD SVANE DAN

Goran Paskaljević, Srbija, 2012, 90'

Režija: Goran Paskaljević

Scenario: Goran Paskaljević, Filip David

Producent: Goran Paskaljević

Orginalna muzika: Vlatko Stefanovski

Uloge: Mustafa Nadarević, Mira Banjac, Meto Jovanovski, Nada Šargin, Zafir Hadžimanov, Rade Kojadinović, Toma Jovanović, Olga Petrović, Jelena Đulvezan, Vlada Jeftović, Bora Nenić, Ivana Vuković, Marko Jeremić, Zinaida Dedakin, Aron Balazs, Ratko Miletić

Prvi put na filmu: Darko Marinović i Gavra Nikolić

Produkcija: Nova Film, Maxima Film, Arsam International

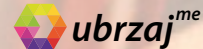
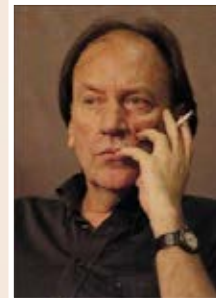
Priča o sedamdesetdvođodišnjem profesoru muzike Miši Brankovu koji pod neobičnim okolnostima otkriva svoje pravo porijeklo. Naime, prilikom iskopavanja na mjestu gdje je nekad bio Jugenlader Semlin, a sada su samo ostaci Starog sajmišta i nekadašnjeg logora, radnici pronalaze kutiju sa dokumentima koju je daleke 1941. godine zakopao logoraš Isak Vajs. Profesor saznaje da su njegovi pravi roditelji Vajsovi, koji su ga, prije nego što su odvedeni u logor, a sluteći što ih čeka, dali na čuvanje prijateljima, porodici Brankov. Miša je tad imao tek dvije godine. Vajsovi su stradali u logoru, a malome Miši njegovi drugi roditelji nikada nisu otkrili da on nije njihovo biološko dijete, nego samo usvojenik. U kutiji je i nedovršena partitura Kadiša, pod nazivom "Kad svane dan", koju je komponovao

logoraš Isak Vajs. Tragajući za istinom o sebi i svome porijeklu, profesor muzike traga i za malo poznatom istinom o logoru Staro sajmište, jednim od najstrašnijih nacističkih logora. Istovremeno, njegova opsesija jeste da dovrši započeti Kadiš i da se maestralna molitva za mrtve izvede na mjestu nekadašnjeg logora...

Film je srpski kandidat za Oskara 2013.

O autoru:

Goran Paskaljević diplomirao je filmsku režiju na Praškoj akademiji. Režirao je mnoge dokumentarne filmove i TV drame za TV Beograd, a prvi dugometražni igrani film “ Čuvar plaže u zimskom periodu “, snimio je 1976. Napravio je preko 30 dokumentarnih i 13 igranih filmova

STAN

Arnon Goldfinger, Njemačka/Izrael, 2011, 97'

Režija: Arnon Goldfinger

Producenti: Arnon Goldfinger, Thomas Kufus

Montaža: Tali Helter-Shenkar

Originalna muzika: Yoni Rechter

Produkcija: ARTE, Arnon Goldfinger Productions, Noga Communications

Koliko je važno zaista poznavati porodičnu istoriju? Ili je to tek teško i suvišno breme? Odgovor vjerovatno leži u svakom od nas. U slučaju moje porodice, ovo pitanje nikad nije iskrslo. Da budem iskren, nikada nismo razgovarali o prošlosti. To jest, sve dok nismo otvorili ormane bakinog stana. Stana na trećem spratu Bauhaus zgrade u Tel Avivu gdje su moji baka i djed živjeli sve od kada su teška srca napustili voljenu Njemačku nakon što su nacisti došli na vlast tridesetih godina prošlog vijeka. Da nije pogleda sa prozora, pomislili biste da je stan u Berlinu, pun teškog evropskog namještaja, polica ispunjenih najboljom njemačkom literaturom, pod nanosima prašine i istorije. I onda, kada je u devedesetosmoj godini baka umrla, mi, njena porodica, trebalo je da ispraznimo sve što je ostalo u stanu. Sačekale su nas gomile predmeta, slika, pisama i dokumenata, otkrivajući složeni život moje bake i djeda – Gerde i Kurta Tuchler, kao i tragove mučne, tajnovite i bolne prošlosti. Iznenada, suočen sa majčinim nemilosrdnim pospremanjem, ja, nesentimentalni Izraelac, našao sam se kako preturam po svakoj fioci i otvaram svaku kovertu, pokušavajući da nađem smisao kroz nagovještaje onoga što je ostalo za njima.

THE FLAT

A film by
Arnon Goldfinger

A co-production of ARTE and ARTE France 4, with the film *Wasserschiff* (Nora Fingscheidt), *Wolfsblut* (Arnon Goldfinger), *Sound recording* (Arnon Goldfinger), *Original Music* (Yoni Rechter), *Cinematography* (Philippe Belletche), Tali Golan, Zilbing Tal, Aron Zilber, *Visual Producers* (Arnon Goldfinger & Thomas Kufus), *Written & Directed by* Arnon Goldfinger. Supported by The Israel Film Fund for Cinema, I.T.V. Kreativitätsagentur, Medienhaus Berlin, ARTE France 4, German Filmförderfonds WFF, ARTE, ZDF, SWR, Noga Communications, *Production & Marketing* (Noga Communications).

Film počinje praznjenjem stana i razvija se u fascinantnu avanturu, uključujući neočekivane nacionalne interese, prijateljstvo koje prelazi neprijateljske linije, kao i duboko potisnute porodične emocije. On takođe otkriva i neke tajne koje je vjerovatno trebalo da ostanu skrivene.

O autoru:

Arnon Goldfinger, dobitnik dvije akademske nagrade u Izraelu, radi kao reditelj, scenarista i producent od 1992. Njegov dokumentarni film “Komediant” prikazivan u bioskopima u Izraelu i SAD, osvojio je nagradu za najbolji dokumentarni film na Haifi filmskom festivalu. Goldfinger predaje režiju i pisanje scenarija na Filmskom odsjeku Univerziteta u Tel Avivu.

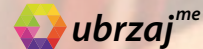
Festivali i nagrade:

Nagrada Izraelske akademije „Ofir“ za najbolji dokumentarni film 2011

Bavarska filmska nagrada za najbolji dokumentarni film 2011

Nagrada za najboljeg režisera dokumentarnog filma na Jerusalimskom filmskom festivalu 2011

Israeli Documentary Filmmakers Forum – Nagrada za najbolji film, najboljeg režisera i najbolje istraživanje 2011.

O autorki:

Dana Budisavljević rođena je u Zagrebu 1975. Diplomirala je filmsku i televizijsku montažu na zagrebačkoj Akademiji dramskih umjetnosti. Radila je kao montažerka, rediteljka i producentkinja kreativnih dokumentarnih filmova i TV-serija. Pet godina radila je za dokumentarni filmski projekt Factum kao pomoćnica, a kasnije i kao zamjenica direktora Nenada Puhovskog s kojim je 2005. pokrenula ZagrebDox. Sa koleginicom Olinkom Višticom 2006. je osnovala filmsku i umjetničku produkciju Hulahup. Filmografija: “Dianina lista” (2011), “Nije ti život pjesma Havaja” (2011), “Mijenjam svijet” (2007-2011), “Veliki brodolomi u Jadranu” (2006-2007), “Sve pet” (2005). Film “Sve pet” osvojio je Grand prix na Danima hrvatskog filma, posebnu nagradu za ljudska prava na Sarajevo Film Festivalu, a prikazan je na IDFA-i i mnogim drugim festivalima.

Festivali i nagrade:

Nagrada publike i Posebno priznanje žirija, Međunarodni festival dokumentarnog filma u Zagrebu – ZagrebDox, 2012.

Balkanska nagrada za najboljeg mladog reditelja, Međunarodni festival dokumentarnog filma u Prizrenu – DokuFest, 2012.

Nagrada Rough Cut na radionici Docu Rough Butique, Sarajevski filmski festival, 2011.

Family Portrait

in Black and White a film by Julia Ivanova

“ENGAGING”

– Variety

“RIVETING”

– LA Weekly

“INSPIRING”

Huffington Post

INTERFILM PRODUCTIONS PRESENTS FAMILY PORTRAIT IN BLACK AND WHITE

DIRECTOR • WRITER & EXECUTIVE PRODUCER JULIA IVANOVA CAMERA STANISLAV SHAKHOV MUSIC BORIS SICHON COSTUME DESIGNER RIVKA SICHON

PRODUCED BY BORIS IVANOV ASSOCIATE PRODUCERS IVYS INTERNATIONAL EXECUTIVE PRODUCERS TORI PAUL SALLY JO FIFER EXECUTIVE PRODUCERS MIKE JACKSON

PORODIČNI PORTRET U CRNO-BIJELOM

Julia Ivanova, Ukrajina/Kanada, 2011, 85'

Režija: Julia Ivanova

Scenario: Julia Ivanova

Producent: Boris Ivanov

Muzika: Boris Sichon

Kamera: Stanislav Shakhov

Produkcija: Family Portrait Productions, Inc.

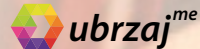
„Porodični portret u crno-bijelom“ prati strastvenu super-majku Olgu Nenyu tokom tri burne godine odrastanja njenih dvadesetdece usvojene djece u buntovne tinejdžere. Olga je dobra majka, ali ona nije Majka Tereza, već više podsjeća na vojnog zapovjednika. Podignuta u sovjetskom režimu, ona vjeruje u prevagu zajedničke odgovornosti nad individualnom slobodom i upravlja porodicom sa nekom vrstom staljinističke odlučnosti. Olga je slijepa za boju i vjeru svojih usvojenika/ca, od kojih su šesnaestoro djeca iz veza Ukrajinki i afričkih studenata. Kao samohrana majka koja prima skromnu pomoć države, Olga se rukama i nogama bori da zadrži porodicu na okupu i da joj pruži snagu i podršku, ponekad koristeći i pretjeranu kontrolu. Njene se granice svakodnevno testiraju, a njena nepokolebljiva odlučnost za neku djecu predstavlja utočište, dok je za drugu zatvor. „Kada djeca odrastu, bar će imati majku koju mogu kriviti za sve neuspjehe u životu“. Ove Olgine riječi sumiraju beskraju vrijednost života sa Majkom, idealnom ili ne, biološkom ili starateljkom, u odnosu na odrastanje u sirotištu, gdje djeca zovu „mama“ svakog ko se stara o njima, ne znajući što znači MAJKA.

O autorki:

Julia Ivanova, kanadska dokumentaristička filmska rediteljka i montažerka, odrasla je u Moskvi i studirala na Ruskom filmskom institutu (VGIK). U Kanadi 1995. s bratom Borisom Ivanovim producira svoj prvi dokumentarac “Iz Rusije, za ljubav”, koji je prikazan na televizijama u dvadesetšest zemalja. Režirala je niz intimnih filmova na teme manjina, siročadi i potrage za ljubavlju, koji su prikazani na PBS-u i raznim TV kanalima u Kanadi, Aziji i Europi. Ostali naslovi: “Snovi očinstva” (2007) – film o gej očevima i njihovoj djeci; “Prevedena ljubav” (2010) – putovanje u svijet organizovanih tura za traženje partnerki po Istočnoj Evropi. Julia je aktivno uključena u rad Dokumentarne organizacije Kanade. Članica je uprave festivala Hot Docs.

Festivali i nagrade:

20. Sundance Film Festival (USA) - Premijera - Svjetsko takmičenje dokumentarnog filma
 18. Hot Docs Film Festival (Kanada) - Grand Prize – Nagrada za najbolji kanadski film
 56. Valladolid International Film Festival (Španija) – Nagrada za kulturnu raznovrsnost” i treća Nagrada za istorijsko vrijeme
 6. Miradasdoc – Festival dokumentarnog filma Guia de Isadora (Španija) – Nagrada publike IDFA Best of Fests, Los Angeles, Mumbai, Bergen, Haifa, Hamptons, Watch Docs Human Rights, Astra, Message to Man, Vancouver, This Human World, Cleveland, Glasgow, EBS Docs, Human Rights Watch i mnogi drugi.

The Museum of Modern Art, Sundance Selects,
React To Film and Digiwaxx
Invite you and a guest to join the filmmakers
for a special sneak preview screening of

a film by Göran Hugo Olsson

The Black Power Mixtape 1967-1975

Tuesday, September 6th

7:00PM screening followed by a Q&A w/ filmmakers and special guests

The Museum of Modern Art - 11 West 53rd St.

RSVP: rsvp@lifefilms.com This invitation is non-transferable.

REACT
TO FILM

DIGIWAXX

SUNDANCE SELECTS

THE BLACK POWER MIXTAPE 1967-1975

Göran Hugo Olsson, Švedska, 2011, 100'

Režija: Göran Hugo Olsson

Scenario: Göran Hugo Olsson

Montaža: Hanna Lejonqvist SFK, Göran Hugo Olsson

Dizajn zvuka: Corey Smyth

Muzika: Ahmir "Questlove" Thompson & Om'Mas Keith

Producentkinja: Annika Rogell

Koproducenti: Joslyn Barnes, Danny Glover, Sveriges Television

Produkcija: Louverture Films

"The Black Power Mixtape" je muzičko-dokumentarni film sačinjen od arhivskog materijala koji istražuje razvoj Black Power pokreta u afričko-američkoj zajednici i dijaspori u periodu od 1967. do 1975. Kombinujući zapanjujuće svježe i značajne 16mm snimke, koji su neotkriveni ležali u podrumu švedske televizije, sa audio intervjuima sa vodećim afro-američkim umjetnicima, aktivistima, muzičarima i naučnicima danas, film posmatra ljude, društvo, kulturu i stil koji su davali energiju promjenama. Koristeći inovativni filmski izraz koji parafrazira formu kompilacija tako popularnih 70-ih godina prošlog vijeka, ovo ostvarenje je kinematografsko i muzičko putovanje u američke getoe. Švedsko interesovanje za američki pokret za ljudska prava i američki antiratni pokret dostiže svoj vrhunac krajem 60-ih i početkom 70-ih. Uz posvećenost i naivnost, švedski reditelji putuju preko Atlantika kako bi istraživali Black Power pokret, u to vrijeme od strane američkih medija naizmjenično ili prećutkivan ili oslikavan kao nasilnički i u osnovi teroristički. Uprkos preprekama na koje su nailazili - i od strane konzervativnog bijelog američkog establišmenta, i od strane radikalnih članova samog pokreta - oni nisu prekinuli svoje istraživanje, da bi naposljetku stvorili snažne veze sa ključnim figurama pokreta, bazirane na zajedničkom cilju ostvarivanja jednakih prava za sve. Režiser Göran Hugo Olsson upoznaje novu generaciju sa ovim novootkrivenim snimcima u upečatljivom ispitivanju - kroz prizmu švedskih

reditelja – samog Black Power pokreta 1967-1975 i uticaja koje je proizveo širom svijeta.

O autoru:

Göran Hugo Olsson (rođen 1965. u Lundu, Švedska) obrazovan je na Kraljevskom univerzitetu lijepih umjetnosti na Univerzitetu u Stockholmu. Reditelj je dokumentarnih filmova, snimatelj i proizvođač vlastitog izuma: A-cam-a, Super-16 filmske kamere. Bio je montažer i osnivač kratkog dokumentarnog televizijskog programa “Ikon” (na SVT-u – Švedskoj televiziji). Prije toga, radio je na drugim serijskim programima SVT-a (“Elbyl”). Suosnivač je produkcijske kuće Story AB. Radio je kao savjetnik komisije na Švedskom filmskom institutu 2000/02 i proputovao je svijet snimajući filmove, reklame i muzičke spotove. Član je uredničkog odbora “Ikon South Africa” – platforme za krativni dokumentarni film Južne Afrike. Njegov rad na polju dokumentarnog filma uključuje i naslove “Fuck You, Fuck You Very Much” (nominovan kao drugi najbolji rok-dokumentarac svih vremena od strane legendarnog Bon Magazine), kao i nedavno završeni film o soul umjetniku Billy Paulu, “Am I Black Enough for You”.

Festivali i nagrade:

Sundance Film Festival, Nagrada za najbolju montažu dokumentarnog filma

Berlinale

Miami International Film Festival

San Francisco Film Festival

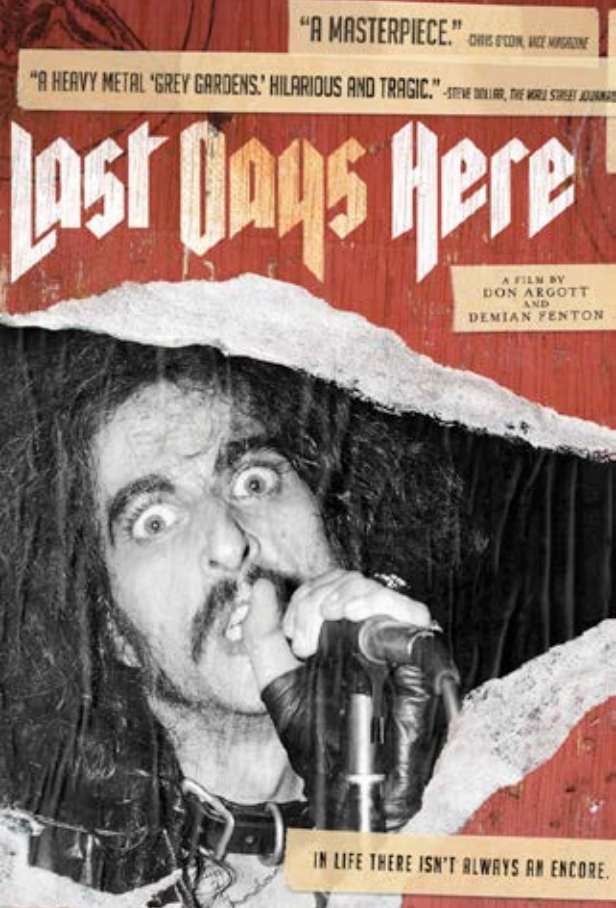
True/False Film Fest

!FIstanbul International Independent Film Festival Ambulante

 ubrzej^{me}

POSLEDNJI DANI OVDE

Demian Fenton, Don Argott, SAD, 2011, 91'

Reditelj: Demian Fenton, Don Argott

Snimatelj: Don Argott

Montaža: Demian Fenton

Produkcija: Sheena Joyce

Bobby Liebling, frontmen hard-rok benda Pentagram, više je mrtav nego živ kada ga kamera hvata u podrumu njegovih roditelja. Usred haosa kojeg naziva domom, Liebling puši krek iz svoje lule i mrmlja o sjaju hard roka iz prošlih dana. Krajem osamdesetih stvari su izgledale obećavajuće za Lieblinga i njegov bend. Ali pratile su ih loša sreća i nevolje: propali dogovori sa izdavačkim kućama, nesuglasice unutar benda, i posljednje, ali ne i manje važno, Lieblingova sklonost autodestrukciji. Sve dok Sean "Pellet" Pelletier, hard rok entuzijasta i strastveni kolekcionar ploča, ne kupi polovni album Pentagrama i ne doživi neku vrstu otkrovenja, a kao ličnu misiju postavi odluku da vaskrsne Bobbya Lieblinga. On kreće u potragu za svojim idolom, postaje njegov prijatelj i daje sve od sebe ne bi li Lieblinga vratio na binu. Kroz arhivske snimke i intervjue, ovaj portret otkriva koliko je teško za Lieblinga da pobijedi svoje demone. U centru dešavanja je propadanje benda Pentagram, Lieblingova destruktivna zavisnost, ali i nevjerovatna posvećenost sa kojom Pellet pokušava da ga "oživi". Kada su ga pitali o susretu sa Lieblingom, Pellet je rekao: "To je kao... kada bi pobožni hrišćanin hodajući ulicom jednog dana naletio na Isusa koji zna njegovo ime, pruža mu ruku i zove ga na piće i večeru."

O autorima:

Don Argott (1972) je američki reditelj dokumentarnog filma i muzičar porijeklom iz Nju Džersija. Argott je režirao dokumentarne filmove "Škola roka" i "Dva dana u aprilu", radeći na njima takođe i kao producent i snimatelj. On je suvlasnik produkcijske kuće "9,14 Pictures", zajedno sa Sheena M. Joycem. Argott je sa svojim rok bendom radio na muzici za

film, objavljujući originalnu muziku pod imenom Pornosonic. Rad Pornosonica pojavljuje se u nekoliko zapaženih filmova, uključujući filmove "Stara škola" i "Ima nešto u vezi sa Meri". Argott takođe svira gitaru u proto-metal bendu Serpent Throne.

Demian Fenton je urednik zadnjih četrnaest godina, koji je započeo karijeru nakon diplomiranja na Pen State Univerzitetu. Godine 2003, pridružio se "9.14 Pictures" gdje je radio na njihovom prvom dugometražnom dokumentarnom filmu, "Škola roka". Fenton je nastavio svoj rad sa "9.14 Pictures", radeći kao montažer na "Dva dana u aprilu", njihovom drugom dugometražnom dokumentarcu, koji prati četiri koledž fudbalera na njihovom putu ka NFL (National Football League) Draft (godišnji događaj na kom NFL regrutuje fudbalere sa koledža). Takođe je bio montažer na priznatom dokumentarcu "Umjetnost krađe", koji belježi dugu i dramatičnu borbu za kontrolu Barns fondacije, i njihove privatne zbirke postimpresionističke i moderne umetnosti, u vrijednosti od više od 30 milijardi dolara.

Festivals i nagrade:

International Documentary Film Assotiation (IDFA) 2011 – Nagrada za najbolji muzički dokumentarac

Independent Film Festival of Boston 2011 – Nagrada za najbolji dokumentarni film

Fantasia Film Fest 2011 – Nagrada publike

Sydney Underground Film Festival 2011- Nagrada za najbolji film
SXSW 2011

Saratosa Film Festival 2011

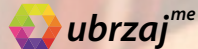
BFI London Film Festival 2011

IN-EDIT 2011

CPH:DOX 2011

Melbourne IFF 2012

New Zealand Film Festival 2012

OVO NIJE KALIFORNIJA

Marten Persiel, Njemačka, 2012, 90'

Režija: Marten Persiel

Producenti: Ronald Vietz, Michael Schöbel

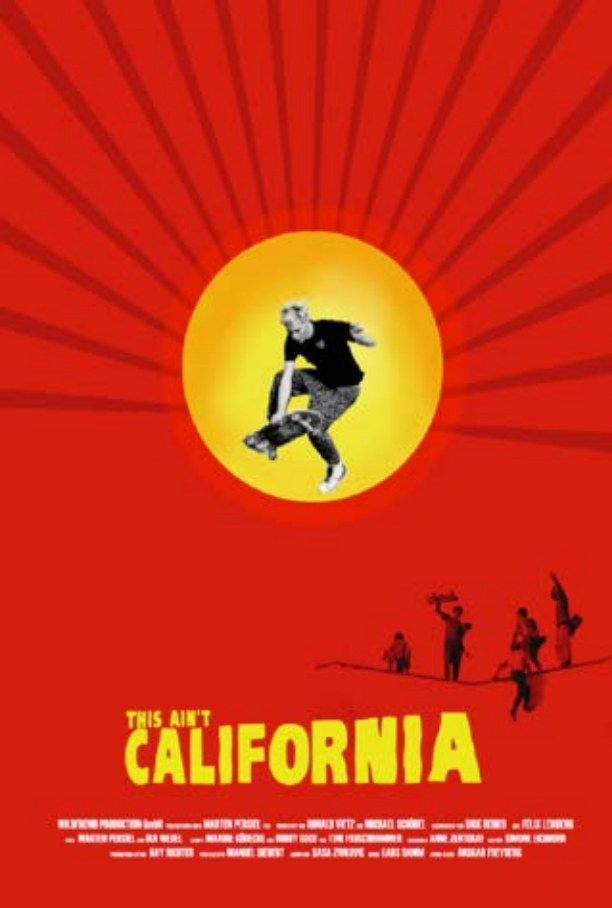
Muzika: Lars Damm

Montaža: Maxine Gödicke, Toni Froschhammer, Bobby Good

Animacija: Saša Živković

Produkcija: Wildfremd Production GmbH

Film „Ovo nije Kalifornija“ redefiniše dokumentarni žanr. U devedeset minuta jasnije sagledavamo Demokratsku Republiku Njemačku: skejterska subkultura pokazuje da nije sve bilo samo sivo na sivom, niti u 'smb' Trabantovog dima. „Skejting kao sloboda“ jedan je od lajtmotiva ovog filma. Skejting „bez pritiska da se bude bolji od nekog drugog“, kako to kaže jedan od protagonista, postaje željeni cilj, drugim riječima, skejting je „želja za slobodom kao načinom života“. Nevjerovatno, ako ni zbog čega drugog, ono zbog proste činjenice da je kalifornijska zabava mogla naći svoj izraz u DR Njemačkoj. „DR Njemačka nije trebalo da bude takva – ulice nisu bile za zabavu“, čujemo u jednom momentu filma – dok „wheel-boardi“ kruže Aleksanderplacom u snimku iz osamdesetih: „vruće pantalone“, seks i muzika tik uz zvanična dešavanja organizovana od strane države. Život u DR Njemačkoj kakav do sada nismo vidjeli: film pokazuje jedinstvenu generaciju iz osamdesetih, bez klasičnih klišea o DR Njemačkoj, tako svojstvenih zapadnjačkoj perspektivi. Film u kome Istok posmatra Zapad, sve do 2011 – uvijek jasno fokusirajući jednu temu – prijateljstvo.

O autoru

Martien Persiel rođen je 1974. godine u Berlinu. 1995/1996 radio je kao asistent montaže u HKF Hamburg. 1997/1998 studirao je Mješovitu medijsku umjetnost na Univerzitetu u Portsmautu. 1998/2001 studirao je režiju na Vestminsterskom Univerzitetu u Londonu.

Festivali i nagrade:

Berlinale International Film Festival 2012 – Nagrada: Dialogue en Perspective

Atlanta Film Festival 2012

Palm Beach International Film Festival 2012

Cannes Independent Film Festival 2012

INDIGNADOS

UN FILM DE TONY GATLIF

Librement inspiré de INDIGNEZ-VOUS !
Stéphane Hessel

© Indignance Editions

INDIGNADOS

Toni Gatlif, Francuska, 2012, 88'

Režija: Toni Gatlif

Scenario: Stéphane Hessel

Producent: Toni Gatlif

Montaža: Stéphanie Pédelacq

Produkcija: Princes Films, Eurowide Film Production, Hérodiade

Beti, žena porijeklom iz Afrike izlazi iz morske vode i počinje da trči kroz polja i borove šume, kao da njen život zavisi od tog trčanja. Ona je tek nedavno ilegalno ušla u Evropu, i njeni doživljaji na Starom kontinentu, počev od boravka u Grčkoj, preko Španije do Pariza, čine osnovnu nit ove priče o "tvrđavi Evropi" u krizi, viđenoj očima poniženih i obespravljenih. Film „Indignados“ je adaptacija i interpretacija eseja „Pobunite se!“ Stefana Hesela. Esej, koji je prošle godine bio rasprodan u enormnim tiražima i ljude širom svijeta inspirisao na akciju, u filmu je dat kroz subjektiviziranu prizmu, sa jakim autorskim pečatom.

O autoru:

Toni Gatlif, rođen 1948. godine u Alžiru, francuski je reditelj romske nacionalnosti. Osim režijom, bavi se pisanjem scenarija, komponovanjem, glumom i produkcijom. Počev od filma „Širenje Roma“ iz 1981, njegov rad je fokusiran na pitanje položaja Roma u Evropi. Mjuzikl „Siguran put“ (1993) koji se bavi romskom kulturom i to ponajviše raskošnom muzikom i igrom Roma pobrao je prestižne nagrade širom sveta. Za film „Izgnanici“ (2004) osvojio je nagradu za najboljeg reditelja na Međunarodnom filmskom festivalu u Kanu, a njegov film „Transilvanija“ je 2006. godine svoju premijeru takođe imao na ovom prestižnom festivalu.

Festivali i nagrade:

Međunarodni filmski festival u Berlinu, 2012.

Međunarodni filmski festival u Solunu, 2012.

Međunarodni filmski festival u Vankuveru, 2012.

In a remote Lebanese village women band together and cleverly scheme to prevent their men from killing each other.

WHERE DO WE GO NOW?

A Film By Nadine Labaki

ANNE DOMINIQUE TOUNSIANT presents
A FILM BY NADINE LABAKI
WINNER BEST PICTURE AUDIENCE AWARD PEOPLE'S CHOICE AWARD TORONTO FILM FESTIVAL
OFFICIAL SELECTION UN CERTAIN REGARD CANNES FILM FESTIVAL
NEW DIRECTORS NEW FILMS SEATTLE OPENING NIGHT
CRITICS' CHOICE AWARD NOMINEE BEST FOREIGN LANGUAGE FILM
OFFICIAL SELECTION SUNDANCE FILM FESTIVAL 2012
WINNER BEST PICTURE AUDIENCE AWARD SAN SEBASTIAN FILM FESTIVAL
www.wedonownow.com www.dove.com

GDJE IDEMO SADA?

Nadine Labaki, Francuska/Liban/Engleska/Italija, 2011, 110'

Režija: Nadine Labaki

Producent: Nadine Labaki

Scenaristi: Nadine Labaki, Rodney Al Haddid, Jihad Hojeily

Originalna muzika: Khaled Mouzannar

Montaža: Veronique Lange

Produkcija: Les Film des Tournelles

Radnja filma „Gdje idemo sada?“ odvija se u selu u kojem su crkva i džamija jedna do druge i u kojem žene pokušavaju da odvrate svoje podivljale i bijesne muževe od vjerskog rata. Žene žale za sinovima, muževima i očevima koje su izgubile u prethodnim sukobima i ujedinjuju se kako bi zbunile svoje muževe najzanimljivijim trikovima kojih mogu da se dosjete – od lažnog čuda do unajmljivanja ukrajinskih striptizeta.

O autorki:

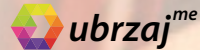
Nadin Labaki je libanska glumica i filmska rediteljka. Audio-vizuelnu umjetnost je studirala u Bejrutu, i njen diplomski film „Pasterova ulica 11“ je 1997. osvojio nagradu za najbolji kratki film na Bijenalu arapskog filma koji organizuje Arapski institut u Parizu. Njen film „Karamel“ imao je svjetsku premijeru u Kanu 2007, a ostvarenje „Gdje idemo sada?“ prikazano je na istom festivalu 2011, u okviru programa Izvjestan pogled. Nadin Labaki je glumila u brojnim filmovima, a u svom posljednjem se pojavljuje u ulozi Amal.

Festivali i nagrade:

Specijalna nagrada publike, Međunarodni filmski festival u Torontu, 2011.

Nagrada publike, Međunarodni filmski festival u San Sebastijanu, 2011.

Nagrada publike za najbolji igrani film, Filmski festival Doha-Tribeka, 2011.

Festival filma o ljudskim pravima

Organizator:

U saradnji sa:

Medijski pokrovitelji:

Uz podršku:

Komisija za raspodjelu dijela priboda od igara na sreću

